

maal om Indskriden af den executive Magt, at han kan støtte sig til Sagkyndiges Skøn om de foreliggende faktiske Forhold og deres Farlighed for den offentlige Sundhed, navnlig paa den Maade, som her er bragt i Forslag, og som nedensfor nærmere skal blive udviklet, ligesom det paa den anden Side under de Konflikter, i hvilke Sundhedspolitiet let kommer med private Interesser og personlige Forhold, vil tjene til Betyggelse for Befolkningen, at der tilforordnes Politiets Embedsmænd flere af Communen valgte Mænd, hvis Tilstedeværelse og Deeltagelse i Beslutningen kan afgive Borgen for, at der ikke gjøres større Indgreb i private Forhold end nødvendigt i det Almindeliges Interesse, og at den vedkommende med Hensyn til de af Sundhedspolitiet givne Paalæg og gjorte Forbud kan kræve de Former iagttagne, som Udkastet bestemmer. Der savnes fremdeles i Lovgivningen faste og almindelige Bestemmelser om, hvilke Forhold der kunne ansees farlige for den offentlige Sundhed, og i hvilke Tilfælde en Indskriden af den executive Magt for at forhindre dette kan ansees berettiget, selv hvor Faren ikke er aldeles ivinesaldende og truende, og skjøndt Afhjælpningen af dette Savn — hvortil Begyndelsen er skeet ved det i Rgl. Resol. af 13de April 1851 (Plakat af 24de s. M.) indeholdte Forbud mod Begravelser paa Kirkegaardene indenfor Kjøbenhavns og Christianshavns Bolde og om Liigs Bisættelse i Kapellerne i og ved Kirkerne, samt ved Lov af 10de Marts 1852 om visse for Sundheden skadelige Næringsveie, og Bygningslov for Kjøbenhavn af 17de Marts 1856 — maa skee ved en almindelig Sundhedslov, hvorved den paatænkte Reform af Sundhedspolitiet først vil erholde sin fulde Betydning, og hvortil Materialet ogsaa først fuldstændigt vil tilveiebringes gennem Sundhedsautoriteternes Virksomhed og de derved indvundne Erfaringer, vil man dog allerede i en Lov, som den foreliggende, kunne raade Bod paa de væsentligste Mangler i denne Henseende og give Sundhedspolitiet Beføjelse til at gribe ind i alle de Tilfælde, hvor sundhedsstridige Forhold fremtræde.

De Hovedgrundsætninger, hvorpaa en Reform af Sundhedsvæsenet formeentlig maa bygges, og hvorpaa det foreliggende Forslag er bygget, ere saaledes følgende:

- 1) at Sundhedspolitiet maa organiseres med sit eget klart og bestemt udtalte Formaal, at føre et stadigt og aarvågent Tilsyn med alle til den offentlige Sundhedspleie hørende Forhold;
- 2) at der maa gives Lægerne, som fortrinnsvis Sagkyndige, en passende Stilling og Indflydelse i denne Autoritet, og at denne som Følge heraf maa organiseres som en Commission, i hvilken vedkommende Embedslæge har Sæde som stemmeberettiget Medlem; og
- 3) at Sundhedspolitiet i sin Virksomhed maa kunne støtte sig paa Lovbestemmelser, der klart og bestemt have Tidens Op-gaver i denne Retning for Dæ, og at der rundt omkring i Landet maa findes lokale Autoriteter, af hvis Raadslagning der kan fremgaae saadanne Bestemmelser med blot lokal Gyldighed.

Med Hensyn til det vigtige Spørgsmaal om, hvorledes Organerne for Sundhedspolitiet skulle indrettes, var der oprindelig af Sundhedscollegiet foreslaaet et Amts-Sundhedspoliti, bestaaende af Amtmanden, Physicus og et 3die af Amtsraadet og Kjøbstædernes Communalbestyrelser valgt Medlem, hvilket Sundhedspoliti skulde være det egentlig virksomme Organ, og Sundhedscommissioner i hver enkelt Landcommune samt i hver Kjøbstad. Denne Ordning af Forholdet har Commissionen derimod, vistnok med Rette, anseet for upraktisk. Det kan nemlig ikke ventes, at et hele Amtet omfattende Sundhedspoliti som det egentlige Organ for Sundhedstjenesten skulde kunne udøve en tilstrækkelig og indgribende Virksomhed og erhverve det fornødne Kjendskab til Forholdene paa de enkelte Steder, medens paa den anden Side en Sundhedscommission i hver enkelt Commune paa Landet, der kun